

és más valutaalapot teremteni, miután minden arra mutat, hogy az arany nem alkalmas a valuta fedezésére, mert a rendelkezésre álló mennyiség nem tudja kielégíteni a világpiacot. A német Birodalmi Bank máris összeköttetésbe lépett a világ jegybankjaival és felkérte őket, hogy támogassák a nemzetközi jegybankkonferencia gondolatát.

Hilferding volt pénzügyminiszter feltűnést keltő nyilatkozatát közöl a lapokban és azt mondja, hogy

az angol font válsága az egész világ kereskedelmét válságba dönti,

mert fonthitelekkel finanszírozták nemcsak az angol, hanem a világkereskedelem legnagyobb részét és ha a font árfolyama bizonytalanra vált, akkor ez azt jelenti, hogy megdőlt az egész alap, amelyen az export- és importkereskedelem állott. A font árfolyamának zuhanása az egész világtermelést rombadöntheti, ha idejekorán nem tartják fel a világra zúduló veszedelmet.

A japán–kinai konfliktus kedden a Népszövetség elé kerül

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Londonból jelentik: A kínai csapatok az egész mandzsuriai fronton visszavonulóban vannak és a japánok üldözik őket. Tokiói jelentés szerint a koreai csapatok főparancsnoka a japán kormány tudta és beleegyezése nélkül adott parancsot, hogy a japán csapatok bevonuljanak Mandzsuriaiba. A kormány minisztertanács után hivatalos jelentést adott ki, amelyben megerősíti, hogy a koreai csapatok fő-

parancsnoka *tényleg kiadta ezt a parancsot a kormány tudta nélkül, de most már ezt a helyzetet nem lehet megváltoztatni.*

Genből jelentik: A Népszövetség főtitkárságához hétfőn jegyzék érkezett, amelyben a nankingi kormány bejelenti semlegességének megsértését. Így a japán–kinai konfliktus kedden a Népszövetség tanácsa elé kerül.

Habli Julia vallomása alapján folyik a biatorbágyi nyomozás

Budapest, szeptember 21. A biatorbágyi merénylet ügyében Habli Julia vidéki leány bejelentése alapján előállították a főkapitányságra Tóth Géza állásnélküli pincért, aki állítólag részese volt a merényletnek és az utóbbi időben Biatorbágyon lakott. A pincér tagadja a merénylet elkövetését és azt hangoztatja, hogy a leány azért akarja tönkretenni, mert otthagya. Habli Julia határozottan állítja, hogy a merénylet előtt rövid idővel Tóth Géza két német nemzetiségű egyénnel együtt a viadukton járt. Egyébként a rendőrségen Tóth ellen

semmi komoly gyanút nem látnak fennforogni, valószínűleg el is bocsájtják a főkapitányságról.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) A Habli Julia által beszolgáltatott adatok lenyomozása előreláthatólag napokig fog tartani és csak akkor lehet majd megállapítani, hogy mennyiben felel meg az igazságnak mindaz, amit a leány vallomása során elmondott. Tóth Géza a többi vádlottal együtt ennek a nyomozásnak a lefolytatásáig a főkapitányságon tartják.

A szegedi kereskedők és iparosok nagygyűlésen tiltakoztak a közterhek emelése és a fogyasztóképeség csökkentése ellen

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi kereskedők és iparosok vasárnap délután együttes, demonstratív jellegű tiltakozó gyűlést tartottak az ipartestületi székház nagyertermében. A terem zsúfolásig megtelt, roskadozott a karzat és még az előcsarnokot is megtöltötték az érdeklődők. A gyűlés lefolyása meglehetősen izgatott hangulatu volt, egyúttal az ügyeletes rendőrtisztnek is közbe kellett lépnie...

Körmendy Mátyás elnök kifejtette megnyitó beszédében, hogy a gyűlésen a kereskedő- és iparostársadalomnak egyöntetűen tiltakoznia kell az újabb terhek ellen, mert ezeket az agyonsanyargatott iparosok és kereskedők el nem viselhetik. Ennek a két társadalmi osztálynak egy őszinte kérése van a kormányhoz: legyen önzellen- és igazságos és a szanálást kezdje ott, ahol van miből, ne pedig ott, ahol már semmi sincs...

Varga Mihály, a Kereskedők Szövetségének elnöke, Teleszky Jánosnak, a 33-as bizottság előtt tett nyilatkozatával foglalkozott, majd kormányintézkedéseket sürgetett annak az érdekében, hogy Szeged, a halálraírt város gazdasági összeköttetést létesíthessen az elszakított területekkel. Végül kijelentette, hogy szükségesnek látja a minisztériumok csökkentését és összevonását.

A következő felszólaló, dr. Landesberg Jenő arról beszélt, hogy a tízéves uralom eredménye az, hogy most mélyszéles megdőbbséssel és elkeseredéssel kell hangot adni és tiltakozni az újabb terhek ellen. A 33-as bizottság, amely véstörvényszékként itélkezik az ország kereskedő- és iparostársadalma felett, nem akarja belátni, hogy az országot zsákutcába vezeti... (Felkiáltások: Le vele!)

A nagygyűlés ezután határozati javaslatot fogadott el, amelyben megállapította, hogy sem az iparnak, sem a kereskedelemnek abban, hogy az államháztartás nehézségeibe ke-

rült, része nincsen, mivel az iparosok és kereskedők a múltban is, teherviselési képességüket jóval meghaladó módon igyekeztek az állam iránt fennálló kötelességeiknek eleget tenni.

A közelmúltban hozott kormányzati intézkedések tárgyalása során a nagygyűlés mélyszéles megdőbbséssel állapította meg azt, hogy a hozott intézkedések majdnem kivétel nélkül a kereskedőket és iparosokat sújtják, ezek létérdekét veszélyeztetik.

A szegedi iparos és kereskedői nagygyűlés az alkotmány és a törvényszabta kereteken belül felemeli tiltakozó szavát a kereseti lehetőségek megteremtése nélküli adóemelések ellen és kéri a kormányt, hogy az adóemelésekkel párhuzamosan munkalehetőségek megteremtéséről is gondoskodjék.

Id. Ottovay Károly javaslatára a határozati javaslatot a következő három ponttal egészítették ki: Erélyes intézkedést kérnek a kormány részéről 1. az álláshalmazások megszüntetésére, 2. a fizetéshalmazások megszüntetésére, 3. korlátozzák a részvénytársasági igazgatók fizetését.

Podven Henrik, Bohata Bálint, Bergendi Szilveszter szólaltak fel ezután. Bergendit az ügyeletes dr. Vastagh rendőrkapitány figyelmeztette, hogy a keresztényszocialista pártot ne keverje bele beszédébe. Bergendi azonban tovább is erről beszélt, mire Körmendy megvonta tőle a szót. Az elnöki intézkedés miatt percekig viharzott a terem közönsége.

Moskovics Lajos az álláshalmazókról, a nagyfizetésűekről, Cserép Sándor a volt kormány beruházási politikájáról és a 33-as bizottság riasztó hatású rendeleteiről, Szegő Árpád a közintézményekről és a fizetésredukciók progresszivitásáról beszélt. Az elkeseredett hangú felszólalások után ismét Körmendy Mátyás beszélt és élesen kikelt az OTI gazdálkodása ellen. Kijelentette, hogy a Társadalombiztosító csak terheket ró a ke-

reskedelemre és iparra, anélkül, hogy szociális hivatását teljesítené.

A gyűlés teljes rendben ért véget.

A gázgyár ügye

Írta: Wimmer Fülöp.

A közgyűlés elé terjesztendő költségvetés a minden irányban legmesszebbmenő jövedelememelés és kiadásleszorítás után — az eddigi 50 százalékos ellenében — csak 68 százalékos pótdadóval volt eddig egyensúlyba hozható. Mivel a 18 százalékos pótdátóbblet kirovása a kereseti adó 20 százalékos felemelése mellett egyenesen katasztrófálisnak mondható, kötelességünk kivezető utat keresni, amely utat én, amint ezt már többször említettem, a gázgyári megváltásból várható összeg segítségével látom.

A 18 százalékkal felemelendő pótdátó körülbelül 360.000 pengőt jelent, a gázgyártól megváltásként tehát oly azonnal lefizetendő összeget kellene kapnunk, hogy ezzel a rövidlejáratu, ma pláne 10 százalékos kölcsönöket visszafizetve, a jövő évi költségvetésbe beállított kamattételt körülbelül 400.000 pengővel csökkentjük és a pótdátó egyenesen veszedelemnek mondható felemelését elhárítsuk.

A polgármester urnak azon legalább is »különös« eljárása folytán, amellyel engem az utolsó tárgyalásoktól távoltartott, a gázgyári ügy pontos mibenállásáról informálva nem vagyok, de igenis tudom, hogy a gázgyári urak a két hónap előtt történt utolsó tárgyalás alkalmával felszólítottak, hogy legutóbbi ajánlatukat a kívánt módon javítsák.

Ez az újabb ajánlat — ha csak az utolsó napokban nem — eddig nem érkezett be, az is bizonyos, hogy a szóbanforgó ügynek a polgármester ur által másfél éven át történt, minden elfogadható ok nélküli halasztása — ami mellesleg formai kereskedelmi szempontból is kifogásolható — ma városunkra nézve olyan helyzetet teremtett, amelyben kedvezőtlen pénzügyi helyzeténél fogva remélhető ugyan, hogy egy oly csoport, mint a Salgótarjáni, még ezen is tulteheti és teszi is magát, de bizonyára nem adunk lovat a gázgyári érdekeltség alá, ha leszögezzük azt, hogy az, ami Szeged város viszonyainál fogva ma kellene — a megváltási összeg azonnali rendelkezésre bocsátása —, bizonyára nagy nehézségekkel teljesíthető csak.

A rendelkezésemre álló adatok alapján végzett számításom szerint be lehetne bizonyítani a gázgyárnak, hogy számára előnyös lenne, ha 4—4 és félmillió pengő körüli összeg azonnali lefizetésével megváltatná további 25, esetleg 30 évre a világitási üzem koncesszióját. Ez az összeg, amely tulajdonképpen csak 1935-ben lenne esedékes, körülbelül azonnali fizetés esetén 5 és félmilliónak felel meg. Ehez jön még az a másfélmillió, amelyet megváltás esetén a városnak nem kellene megfizetnie és így a megváltási összeg 7 millió lenne. A gázgyár érdeke, hogy ezt az összeget előteremtse még a mai viszonyok között is, nekünk pedig — nem azért, mintha a város kényszerhelyzetben lenne, hanem mert a mai viszonyok között helyesnek látszik, ezen az alapon nyélbe kell ütnünk a megváltást.

Arról már nem is beszélek, hisz ezt általánosan elfogadottnak tekinthetem, hogy a mai generációnak feltétlenül joga van ezt a vagyontételt az említett módon most felhasználni, annál is inkább, mivel tulajdonképpen felhasználásáról nincs is szó, hanem amikor tényleg már fennálló magaskamatú hiteleket fizetünk ezzel az összeggel, amely hiteleket máskülönben a város vagyonából kellene kifizetnünk. Ezt úgy is tekinthetjük, hogy a szóbanforgó megváltási összeg tulajdonképpen a város vagyontételeként megmarad.

Feltűnően

OLCSÓ

bérletszervények, 15 és 25 lapos füzetekben
válthatók a Belvárosi Mozi irodájában.